Ч. 72. Субота 17 (4) цьвітня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

До парляментарної ситуациї. — З Угорщини. — Положене в Туреччині.

В великодних замітках ческого дневника „Den" заявив ся член палати вельмож др. Скарда за однодушним поступованем ческого міщаньского сторонництва в парляменті. В середних верствах ческого народа наступило протверезене і з дня на день пізнають они щораз лучше, як лиху прислугу віддав ческий радикалїзм народови тим, що працював над поваленем правительства бар. Бека. Поквапний упадок кабінету Бека наніс велику страту ческій справі. Вправдї не є виключене, що Поляки поможуть Нїмцям в переведеню язикового закона Бінерта, але при спільнім поступованю Нїмців і Поляків в справах, на котрих залежить правительству, борба Чехів против правительства потреває довше. — Орґан ческих рільників помістив з ческо-рільничих кругів вступну статю, в якій представляє осягнене славяньскої більшости в державній радї яко ціль ческої політики. З тої причини мусить однак ческа політика змінити ся супротив полудневих Славян і Поляків і уладити ся на подобу польскої. Милосердити ся над правительством Бінерта булоб непростимою похибкою, але уряджувати напад на Бінерта і себе самих побідити було би глупотою. Передовсїм належить положити конець межиусобици в ческих сторонництвах. Наперед мусить ческий союз поступати однодушно, аж опісля можна домагати ся того самого від „славяньского союза". Ческі вільнодумці стали нагло незвичайними прихильниками помиреня і злуки. Їх становище здає ся сильно захитане серед ческого народа, позаяк они тепер так голосно взивають до мира, підчас коли давнїйше горлали за борбою.

З Пешту доносять дня 12 с. м. ось що: Вчера відбули ся збори социял-демократичного сторонництва, на яких остро критиковано теперішну управу сторонництва. Відпоручником австрийскої социял-демократиї був посол Вінарский, якый обіцяв угорским социял-демократам поміч сторонництва Адлера (котрого орґан опустив своїх угорских товаришів кілька разів і то прямо в критичних хвилях в борбі против сторонництва Кошута). По бесїдї босаньско-герцеґовиньского відпоручника Копача зложив Бухінґер звіт. Слідуючий бесідник Юлий Гайду ударив сильно на управу сторонництва, тому, що она знемогла ся в борбі о виборче право. Ся вічна аґітация остогидла вже робітникам. То само відносить ся до загального страйку, котрим так часто грожено, аж доки він не стратив значіня яко політичне оруже. Відпоручник Вішновский ствердив обяви упадку сторонництва на провинциї. Відтак ухвалено утворене полїтичної краєвої орґанїзациї.

В Константинополи положене єсть все дуже грізне. Легкодушна стрілянина тревала вчера кільканацять годин. Банки, бюра, склепи зі страху перед войском позамикані. В парляментї не ставили ся молодотурецкі посли, помимо недостачі комплету засїдане відбуло ся. Лїберальні посли зажадали надзвичайного засїданя, аби порозуміти ся що до спільної акциї супротив послїдних подій. На случай неувзглядненя тих жадань заявили, що заложать протест против нарушеня конституциї і відкличуть ся до населеня в справі оборони конституциї.

Члени молодотурецкого комітету схоронили ся по части до російскої амбасади, Ахмед Різа, президент палати послів і часть прочих молодотурків схоронили ся в амбасаді французкій. По проголошеню великим везиром Теффика паши настало нове забурене між войском і знов розпочала ся стрілянина. Збунтовані

38)

Небезпечна тайна.

З анґлїйского — Чарльса Ріда.

(Дальше).

Розкопуючі аж крикнули з радости, а один з них дав ся витягнути у відрі на гору, щоби добру вість подати дальше. Відтак взяли ся всї з подвійною силою копати. Осторожно усунено послїдну тоненьку стїну і вступ був вже вільний; позабиравши копальняні лїхтарні, злізли ратуючі на долину, а очам їх представив ся вид, якого нїколи не позабули.

Тих кількох людий, що стояли тут з джаґанами в руках, були то особливо сильні мужчини, але й они готові вже були з голоду і утоми звалити ся з ніг. В пятьох окремих відділах лежали тамті другі порозкидані в копальни, декотрі омлїли вже були з голоду, инші повмирали. Нїхто з тих бідолашних не міг дати розумної відповіди, коли Вальтер став їх випитувати, де Ґоп і єго донька. Всїх тих нещасливих, що виглядали як тїни, витягнено як найскорше на гору, а там приняв їх Бартлї, котрий постарав ся для них о шатра і покріплене

Тимчасом Вальтер з другими людьми зачав шукати по всїх штольнях копальнї за Гопом і єго донькою. Присьвічував всюди, хиляв ся, заглядав та надармо! Їх обох і девять копальників, а між ними і Бирнлїя не можна було нїгде знайти. Вальтер з розпуки аж руки заломив і повтаряв раз пораз: Пропали! пропали!

— Нї! — казав Бартлї — не пропали, не можуть, не сьміють пропасти. Поспитаймо того копальника, котрий віднаскав вже притомність, може він щось знає. — По сих словах затягнув він молодого мужчину до шатра, в котрім лежав колись так сильний Джім Девіс.

— Чуєте, друже — відозвав ся до него Бартлї — чи не знаєте, що стало ся з Гопом і єго донькою?

— Пане — відповів Джім слабим голосом — я був в галї з паном Гопом і єго донькою, коли настав перший вибух. Богато з нас повибігало із старої копальнї і виратували ся, других привалили спадаючі стїни, але пана Гопа я між ними не видів. Коли там був, то лежить під румовищем. Але менї не здає ся; я тої думки, що він з донькою і тим злодюгою, що наробив того нещастя, знаходить ся тепер живий або й мертвий в галї.

Більше не міг той чоловік нічого сказати, а Бартлї приніс пляни копальнї і показав Вальтерови, де то може бути і як треба дальше копати, щоби там добути ся. За кілька хвиль казав приготовити для Вальтера вінду і яких двайцять засьвічених лїхтарень і Вальтер з новими робітниками спустив ся до копальнї.

Ледви що злізли з вінди, як Вальтер відозвав ся до робітників: Сюди за мною, люди! — Прийшовши до того місця, котре єму назначив Бартлї, вдарив джаґаном в стїну з такою силою, що ледви міг відтак джаґан витягнути.

— Не так, пане! — відозвав ся до него один з копальників; — треба розбивати верству вугля.

Вальтер аж тепер побачив, що в землї тягне ся тоненька жила вугля, отже взяв ся єї розбивати, але замість вдарити з гори на долину він вдарив боком, що аж вугіль задзвонив а джаґан випав єму з руки.

Тодї на єго місце станув той робітник, що єму доражджував. Але в сїй хвили стало ся щось так несподїваного, так трогаючого, що всї робітники як один крикнули: Ах!

Глава двайцятьтретя.

Троє загрожені смертию.

Сім робітників засипало румовище штольнї; але хоч до галї нападала велика маса вугля і землї із стїни з тої сторони, в котрій став вибух і засипала входи, то все-таки із тих, що тут були, нїхто не згинув. Лиш пара і дим так тут душили, що годї було дихати. Але тота пара була лекша як воздух і піднимала ся в гору, а коли таки зовсїм розступила ся, то видко тут було три особи.

Ґресї Гоп, щоби не удушити ся, кинула ся інстинктовно на землю. Та й Гоп, що зловив був Бернлїя за карк, впав з ним на землю, але мимо того держав єго добре і не пустив. То були тих троє, що в галї могли були уйти смерти, а тепер мусїли бороти ся о своє житє.

Скоро Гоп міг знов промовити, підняв свою лїхтарню, що випала була єму з рук, підніс єї до гори і відозвав ся: Ґресї, дитинко,

вояки жадають видання 110 офіцирів, они виготовили спис їх і жадають покарання їх смертию. Офіцири, уміщені на списі, то найбільше образовані люди в турецкій армії, котрі довго перебували за границею. Бувшого міністра війни Магмуд-Муктара домагають ся бунтівники живцем. Однако здасть ся, що султан побоюючи ся заграниці, не прихилить ся до тих жадань.

Вертає давне правительство, вправді деякі конституцийні здобутки, як палата послів і свобода праси, доси ще ненарушені, натомість стан армії зовсім змінив ся. Вояки ідуть під проводом підофіцирів. Офіцирів по части поубивано, по части примушено прилучити ся до ворохобні. До бунту прилучили ся також неправильні войска і вояки маринарки.

Великий везир вислав до всіх ґубернаторів довгу депешу, в котрій сказано, що найважнійшим обовязком урядників єсть поступати у всіх справах згідно зі сьвятим правом „шерияту" т. є. приписів корану, дальше довести до порозуміня між ріжними верствами народа відповідно до конституциї, аби всї користали із свобід і справедливости.

Амбасадори і посли великих держав зложили вчера великому везирови офіціяльні желання. При тій нагоді великий везир Тевфик паша дав успокоюючі заявленя що до положеня в краю, а особливо підніс, що нема зовсім небезпечности з огляду на поведенє войск в Адрианополи і Солуни.

Держави поки що задержують невтральність і не мішають ся у відносини Туреччини, хиба би житю і майну їх підданих грозила яка небезпечність.

Новинки.

Львів, дня 16-го цьвітня 1909

— **Іменованя.** П. Міністер справедливости іменував ад'юнкта карного заведеня в Станиславові Кароля Лева, контрольором карного заведеня для мужчин у Львові.

— **З зелїзниці.** Ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові повідомляє сим, що реченець до внешеня оферт на доставу і уряджeння водопроводів і купелів в будинках нічліґових на стациях ц. к. зелїзниць держ. в Сянках і Новім Загірю перележено з дня 15 цьвітня на день 3 мая 1909 р. 12 година в полудне. Отворенє оферт відбуде ся другого дня о 12 годині в полудне.

— **Хлопців до науки ремесла** може примістити товариство „Руска бурса ремісничa і промислова" у Львові, а то: 1 на науці ковальства, 2 столярства і 1 кравецтва Вимагає ся що найменше 14 літ укінчених і підготовленя шкільного. Письменні зголошеня слати на адресу голови товариства п. Василя Нагірного у Львові, Ринок ч. 36.

— **Еміґрация Жидів з Галичини.** Jedność, орґан галицких Жидів, доносить про небувалу доси масову еміґрацию Жидів з Галичини, котра спричиняє товариству „Hebrey Immigrant Aid Society" і „Союзови галицких Жидів в Ню-Йорку" чимало труду. Наплив жидівских еміґрантів з Галичини до Америки зростає постійно від кількох тиждні̇в. Дві третини пасажирів корабля Kaiserin Augusta Victoria творили галицкі Жиди. Із 45 еміґрантів, що висіли на беріг і не мали там нікого, щоби їх дожидав, а котрих товариство відобрало на власну відвічальність, було 32 Жидів. Більша частина тих еміґрантів складаєть ся переважно з робітників, котрі пояснюють свій виїзд зростаючим з кождим днем в Австриї антисемітизмом, наслідником чого они не можуть найти праці. По Великодни еміґрация галицких Жидів до Америки заповідаєть ся ще більша. — Кажуть також що Жиди глядають собі місця в Африцї, де могли би заложити собі свою кольонїю, та мабуть вже й знайшли для себе догідний край, на захід від Єгипту, лиш в тім біда, що там не було би з ким інтересів робити.

— **Дрібні вісти.** Зима не хоче нас ніяк покинути ся. Вчера зрана була хвилями справдешна буря з дощем і сьнігом а сеї ночи цїлий Львів покрив ся сьнігом і виглядав зрана як середу зими. Мимоволї приходить на гадку, чи тоті люди, що їздили до полудневого бігуна, не схитнули оси земної і она замість нахилити ся своїм північним кінцем до сонця чи не відхиляє ся від него. — Чутка, пущена деякими ґазетами о перенесеню старости п. Поеля і 3 комісарів з дрогобицкого староства єсть безосновна. — Руский театр під дирекцию п. Стадника виїхав до Черновець, де грає у великім міскім театрі. — Курс крою в „Труді" розпочинає ся 20 цьвітня. Зголошеня приймає дирекция. Науки буде уділяти специяльно до сего спроваджений із заграниці учитель. — Михайло Тихохід, нотований злодій, котрому заказано перебувати у Львові, закрав ся вчера до передної компати касина в „Народ. Домі" і виніс звідтам стіл вартосли 6 К. Єго прихопили на крадежи ученики переплетника п. Гетрїца і віддали в руки поліциї. — В помешканю Мариї Талерової при ул. Під Дубом ч. 15 викрив аґент поліциї „готель", в котрім укривали ся всїлякого рода особи, за котрими слїдить поліция. — Дрови Давидови Ерліхови вкрадено із замкненого помешканя футро вартости 100 корон.

— **З Надвірної** доносять: Заходом надвірняньскої філїї „Просьвіти" відбуде ся в недїлю, дня 18 цьвітня с. р. в Делятині, в комнатах товариства „Руска Бесїда" довірочна нарада відпоручників всіх читалень „Просьвіти" та „Січий" надвірняньского округа. Предметом наради буде, як належить повести акцию в справі економічного підвигненя повіта. В нарадї возьме також участь відпоручник головного виділу „Просьвіти". Запрошени розіслано всім згаданим товариствам і їх обовязком вислати на сю нараду своїх відпоручників. Початок наради о год. $3^1/_2$ по полудни.

— **З Косівщини.** Виділ косівскої філїї Руского тов—а педаґоґічного отвирає з днем 15 с.м. приготовляючі курси для середних шкіл, а то: в Косові, Кутах старих і Кобаках. З огляду, що заснована ґімназия у Вижници дає і нашим Гуцулам спроможність користати з висшої науки, звертаєсь виділ філїї до всіх патриотів Косівщини з горячою просьбою о вишукуванє і заохочуванє талановитих хлопців до вихованя сего добродійства. Курси будуть майже безплатні, а для учеників замісцевих постараєсь виділ о дешеве приміщенє. Близших пояснень уділить п. Андрій Яворский, управ. шк. в Кутах старих, п. Кути.

— **Утеча обманця.** З Ліська доносять, що сими днями утік, правдоподібно до Америки, Давид Діллер, посесор дібр Портолова в ліськім повітї, позатягавши позички на фальшиві векслї в квоті до 200.000 корон. Між иншим на само лише імя Альфреда Гільбріхта пофальшував векслї на 80.000 корон. Пошкодованих богато є львівских Жидів, котрі ескомптували векслї Ділера.

— **Будова нового університету у Львові** має розпочати ся на другий рік. Дотеперішний будинок стає ся чимраз більше неможливим з оглядів ґиґієни і публичної безпечности. На новий будинок преліміновано 6 міліонів корон, однак ту суму розділено на так малі рати, що будова потреває кільканайцять літ. Станути має також новий зоольоґічний інститут. На ботанічний город вже закуплено значний ґрунт на Зеленім.

— **Гнилі риби.** Міский уряд торговий сконфіскував, як то ми вже по части доносили — підчас ревізиї переведеної ще перед сьвятами на складі риб в подвірю реальности під ч. 7 при ул. Городецкій загалом 233 бочок риб і селедців, в котрих було около 12.000 кільоґрамів того товару і віддав їх міскому псярникови, щоби їх знищив, бо цілий запас був зігнилий. Сими днями сконфіскував знов уряд торговий 56 штук щупаків і шаранів в склепі під ч. 3 при ул. Личаківскій, бо також вже зачали були гнити.

— **Ориґінальний пустинник.** Що дійстність буває иноді фантастичнійша як всяка фантазия, доказує істория давнійшого льондонь-

---

де ти? Она прийшла зараз до него а він обняв еї і подякував Богу, що она жива а Бирнлїєви казав станути собі по правім боці галї і ждати там, аж добрим людем удасть ся їх виратувати.

— Тату — відозвала ся Ґресі — ми уйшли тепер великої небезпечности, але чи побачимо колись знову сьвітло Боже?

— А вжеж, дитинко! Люди будуть старати ся всіма силами подати нам поміч. Коби лиш де не добули ся троячі ґази а наше виратованє єсть лиш питанем часу. Маєш трудну задачу перед собою, моя бідна дитинко; але старай ся лиш удержати ся при житю а все буде добре.

Слова сї додали Ґресі відваги. Она ходила з батьком по всіх штольнях, до яких ще приступ був можливий, а Гоп знайшов знов одну ліхтарню, котру кинув був від себе якийсь робітник, що по першім алярмі біг до галї. Гоп загасив ліхтарню а даючи еї Ґресі, сказав:

— Ось на двайцять чотири годин сьвітла, моя дитинко. Але коби то можна знайти якого провіянту. Чей може хтось якийсь лишив.

— Менї здає ся, тату — відповіла Ґресі — що один з копальників на перший крик осторогя кинув мішочок з хлїбом до порожного друла вуглевого.

— Ходім же назад до того друла, дитинко, заким той падлюка его знайде.

Сказавши то, побіг він наперед і застав Бен Бирнлїя близько візка. Коли Гоп надійшов, злочинець відступив ся а Гоп знайшов там, де казала Ґресі, справедшний скарб: може яких двнайцять нових міхів, тяжкий молот, кошичок з цьвяхами, горнець повен чаю і мішочок з цілим бохонцем і кількома кусниками хлїба. Маючи сірнички в кишени загасив він ліхтарню, щоби міг сховати мішочок з хлїбом. Відтак засьвітив ліхтарню знову та повісив еї на цьвяху на стінї.

По тім боцї галї, котрий займав Гоп, були два друла, одно порожне, о котрім вже була бесїда а одно повне вугля. Оба стояли на кілька ліктів далеко від стіни. Гоп обернув порожне так, що оно з тамтим другим творило кут прямий; відтак счепив два міхи разом, прибив їх одним кінцем до друла з вуглем а другим до стіни, постелив під ними на землю другі міхи і так зробив леговище для Ґресї; два міхи задержав для себе, два на запас а два послїдні кинув Бирнлїєви.

Тепер настала глубока мовчанка. Одно сьвітелце, що блимало на стіні, служило лиш до того, щоби дати темноту подвійно відчути і збільшити страшність окруженя. Поволи минали важкі години, котрі показував лиш Гопів годинник; бо в сїм живім гробі днї і ночи були собі зовсім рівні а літа і зими зовсїм тут не можна було розріжнити.

Коли минав один день за другим а ожиданий ратунок не надходив, зачала щораз більше проявляти ся ненависть, яка зовсїм природно панувала межи убийником а его жертвами. В дванайцять годин по катастрофі добачив Бирнлї, що Гоп і его донька щось їли і що змочували собі уста капкою чаю, до котрого Гоп додав із своєї фляшки ложочку горівки, щоби не скваснїв.

— А для мене не маєте якого кусника? — спитав злочинець сумним голосом.

Гоп кинув ему як псови кусень шкірки а Ґресі по хвилинцї налила до маленького горнятка трохи чаю і подала его Бирнлїєви. — Возьміть — сказала до него — і нехай вам Господь Бог простить.

Він взяв горнятко і видивив ся на неї

— Я тому не винен, що ви тут! — відозвав ся він; але она кивнула лиш рукою, мов би хотїла сказати: Обійдесь без вашої балаканини.

Два днї були минули, поживи вже не стало а сьвітелце ледви ще блимало. Гоп вхопив лямпу, поправив еї, щоби ясьвійше горіла і взяв ся ще раз перешукувати засипані штольнї. Лїз навіть рачки туди, де не міг ходити випростований. Коли дійшов до кінця, аж крикнув з радости а небавком вернув цїлий чорний від пороху з вугля назад до своєї доньки. Але его лямпа горіла вже ясно а на шиї висїла банька з оливою.

(Дальше буде).

ского урядника судового Морлія, котрий тринайцять літ тому назад зложив дивну присягу і додержав єї совістно аж до послідної хвилї. Морлї, чоловік високо образований, займав тоді добру посаду. На своє нещастє вступив він до одного з льондоньских клюбів і з порядного та працьовитого урядника зробив ся піяк. Коли він одної ночи вернув з клюбу до дому, побачив, що жінка з двоєчком дітий покинула єго. Коли Морлї отверезів, взяв собі то так до серця, що зложив потрійну присягу: що ніколи вже не буде заходити до клюбу, що ані каплї алькоголю не возьме до губи і що — а то именно найдивнійше — доти не буде ночувати в ніякім домі, доки не відшукає своєї жінки і дітий. Щоби виконати сю послідну постанову, пішов він до ліса Еппінґ недалеко Льондону і жив там як пустинник через цілих тринайцять літ, днював там і ночував як літо так і зима. Був би й доси там остав ся, як би не то, що о нім довідала ся т. зв. армія спасеня; она зачала шукати за жінкою і дітьми того оріґінального пустинника і сими днями могла їх звести з покутуючим мужем і батьком. Ба, що більше, армія спасеня наймила для тої родини помешканє на однім з передмість Льондону і постарала ся о роботу для бувшого пустинника.

— Фабрикант диямантів Лємоан, котрий свого часу наробив був тілько шуму в цілім сьвіті своїм „винаходом" фабрикованя штучних диямантів, дістав ся наконець в руки поліції. Як собі наші читачі ще пригадають, Лємоан подавав себе за інжиніра і вмовив був в директора копалень диямантів в полудневій Африці Вернгера, проживаючого в Льондонї, що він уміє виробляти штучно правдиві дияманти. В очах Вернгера фабрикував він таки дійстно штучні дияманти в електричній печі а Вернгер дав єму тоді 1,600.000 франків на основанє фабрики штучних диямантів. Небавком однак показало ся, що Лємоан поправді винайшов лиш штуку обманюваня за помочию правдивих диямантів. Він продав був свій винахід Вернгерови і зложив єго в запечатаній куверті в однім з льондоньских банків, а Вернгер мав аж по смерти Лємоана прийти в посїданє тайни. Тимчасом Вернгер вже скорше набрав переконаня, що Лємоан єго обманув і зажадав від него звереня даних єму гроший а коли Лємоан не хотів звернути, він єго запізвав до суду а тоді Лємоана арештовано. По якімсь часї, коли Лємоан обіцяв ся поставити доказ, що уміє дійстно фабрикувати дияманти, єго випущено на волю. Він тоді втік, а коли банк звернув єго тайну фабрикованя, запечатану в куверті, показало ся, що в ній був лиш чистий папір. За Лємоаном тимчасом і слід був пропав, але суд засудив єго заочно на кілька літ криміналу.

Лємоан по своїй втечи дня 15 червня минувшого року поїхав насамперед за паспортом, виставленим на імя свого шваґра, до Софії а звідси відтак через Будапешт і Відень до Льондону. Тиждень тому назад приїхав до Парижа і мешкав в однім з готелів, а що обголив собі був бороду, то ніхто не міг єго пізнати. Аґенти поліцийні однак добачили, що він заходив часто до свого давного секретаря Пізена і то їм впало в очи. Коли він в середу перед полуднем вийшов був зі своїм секретарем на улицю, аґент єго арештував і тоді показало ся, що підозріне аґента було зовсім оправдане. Лємоан ставлений перед судию слідчого ще й тепер каже, що він не винен, що він ніякий обманець.

Телеґрами.

Відень 16 цьвітня. Як з урядової сторони доносять, статут в справі автономічної управи магометаньских справ віроісповідних і шкільних в Боснї і Герцеґовинї, одержав цісарску санкцию.

Венеция 16 цьвітня. Цїсар і цїсарева німецкі відплили до Корфу.

Софія 16 цьвітня. Як в кругах урядових зачувати, наміряє правительство болгарске відкликати ся до посередництва Анґлії, Росиї і Франциї в цїли прискореня турецко-болгарских справ спорних і признаня независимости Болгариї.

Софія 16 цьвітня. З полудневої Болгариї доносять, що там прибуло богато молодо-турецких втікачів. Поодинокі Молодотурки, між иншими офіцири, прибули також до Софії

Солунь 16 цьвітня. В місті панує спокій, але молодотурецкий комітет не хоче признати нового правительства і орґанізує завзятий опір. Відбули ся великі збори публичні, на котрих похвалено становище комітету.

Константинополь 16 цьвітня. Настрій в палаті послів єсть пригноблений, особливо же серед молодотурецких послів, котрих одинокою надією єсть ще провінция.

Константинополь 16 цьвітня. На засіданю палати послів не були присутні Ахмед Різа, віцепрезидент Талаат і богато найвизначнійших молодотурецких послів. На вступнім засіданю припоручувано, щоби палата в теперішній критичній хвили позістала згідна, що підпирали також і Молодотурки. На кінци публичного засїданя відчитано депешу молодотурецкого комітету з Янїни, підписану властями цивільними і войсковими як також грецким митрополитом. В депеші тій сказано, що упадок кабінету єсть суперечний з конституцією і наступив в цілях, викликуючих відразу. Новий кабінет мусить сейчас уступити давному, бо в противнім случаю всї готові помашерувати на Константинополь. Палата постановила відповісти на депешу в дусї оголошеної проклямациї упиміненем, щоби для ратованя вітчини удержано спокій.

На тайнім засіданю постановлено, щоби кождий посол в тім самім дусї телеґрафував до свого округа виборчого. Вибір президиї палати відрочено до суботи, позаяк ніхто з кандидатів не одержав більшости.

Льондон 16 цьвітня. В Мерсинї прийшло до кровавої бійки межи магометанами а Вірменами. Причиною було убитє одним Вірменом двох магометан. Християни вислали просьбу о поміч.

Теґеран 16 цьвітня. Правительство відмовило просьбі посольств, щоби позволити на перевіз до табору в Тебріс муки, призначеної для консулятів чужих держав. Одно з племен т. зв. Бахтарів збирає свою кінноту близько Іспагану, щоби машерувати на Теґеран.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30**, 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00**, 5·15, 10·12*
„ Черновець: **12·20, 6·40***, 8·07, **2·05**, 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·30.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·39, 11·45, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45***, 3·50, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·46, **2·16**, 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·08, **2·31**, 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50***, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·33**, 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочкого, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Белзця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд. 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·06 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави руської 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Трускавець

Стация зелїзницї ДРОГОБИЧ.
— Свїжо заведені купелї ґазові природні. —
Вдихальня системи Вассмута.

Початок сезона 15-го мая.

В 1 і 3 сезонї о 30% дешевше.

Лїкарі заведеня:
Цїс. рад. др. Е. Крижановский з Бучача.
Др. Тадїй Прашіль зі Львова.

Положенє: 405 м. над уров. моря серед лїсистих хребтів гір.
Підсонє: підгірске, лагідне, сухе, без вітрів.
Мешканя: взірцеві, на взорець заграничних з постелию.
Купелї: сировичні, солоно-сїрчані з квасом вуглевим, боровиново-зелїзисті.
Води до питя: солоні, солоно-гіркі і мочегінна „Нафтузия".

ПОРАДА: Недуги серця, нирок, міхура, астма, роздуте легких, ісхіяс, невральґія, ревматизм, ґіхт, затовстілїсть, гемороіди, сифілїс, недуги жіночі, кишкові, жолудкові, камінцї жовчеві, ниркові і пісок в мочи. (1—6)

Обширну брошуру о ТРУСКАВЦИ висилае на жадане ЗАРЯД.

Оповіщенє.

Рада надзираюча Товариства задаткового в Снятинї запрашає на

Загальні збори

котрі відбудуть ся дня 22 цьвітня 1909 року о годинї 4-ій по полудни.

Порядок дневний:

1) Відчитане протоколу з послїдних загальних зборів.
2) Замкнене рахунків за рік оборотовий 1908, справозданє комісиї шконтруючої і удїлене Дирекциї абсолюториї.
3) Затверджене роздїлу зисків доконаного по мисли §. 79.
4) Вибір 5 членів до ради надзираючої.
5) Внесеня членів.

З Ради надзираючої Товариства задаткового.

Снятин, дня 31 марта 1909.

Секретар ЙОСИФ МУШИНЬСКИЙ. Предсїдатель ФИЛИМОН ОГОНОВСКИЙ.

Інсерати

до „Народної Часописи" і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Найлїпше! Найтаньше! Найскорше!

переправляє до

АМЕРИКИ і КАНАДИ

М. Ґ. ФРЕЙДБЕРҐ

Головне бюро подорожи

АНТВЕРПІЯ
Van Lerinsstraat 10
БЕЛЬҐІЯ

РОТТЕРДАМ
Postfach 322
ГОЛЯНДІЯ.

Шкіряні вироби з російскої шкіри!

Пара чобіт з російскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів" що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.
Другий же рід таких же чобіт із російскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.
Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.
Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в серединї овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.
Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандити у жидів, памятайте на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нїкому.

Стефан Копач
Струтин, п. Долина ад Стрий.

Головна

Аґенция дневників і оголошень у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопаде. (Телефона ч. 527).